

har slet saa fast en Grund under Fødderne, som det synes.

Det hævdes nu, at det er de saakaldte Modersprøjter, som Lovforslaget særlig tager Sigte paa, men Lovforslaget gaar i Virkeligheden langt videre. Jeg kunde have Lyst til at spørge: Hvor megen Fortrød har disse Modersprøjter gjort, hvor megen Fortrød er der forvoldt med de Genstande, som afbryder Svangerskab? Jeg synes, det var naturligt, om man fik Oplysning om det dog ikke helt uvigtige Spørgsmaal: hvilken lægevidenskabelig Begrundelse der ligger bagved Lovforslagets meget kategoriske Affattelse. Derfor vil jeg spørge: Er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at vedtage Lovforslaget, som det foreligger?

Jeg synes, at vi, saaledes som Lovforslaget er affattet, ikke godt kan behandle det uden at komme ind paa selve Spørgsmaalet, om og i hvilken Grad Fosterfordrivelse skal straffes. Vi ved jo alle, at efter den gældende Ret er Fosterfordrivelse en overmaade grov Forbrydelse, og hvis man ikke har vidst det før, vil man have faaet et stærkt Indtryk deraf ved den Dom, der nylig faldt i en Fosterfordrives-sag her i København. Skønt denne Dom blev, saa vidt jeg ved, saa mild, som den i det hele taget kunde blive efter den gældende Lovgivning, betænker jeg mig dog ikke paa, saaledes som Sagen foreligger, at kalde denne Dom ganske barbarisk og oprørende. Jeg synes, at den er et Bevis paa, at den gældende Lovbestemmelse om Afbrydelse af Svangerskab endnu er et Udtryk for Middelalderens raa og brutale Tankegang. Jeg formoder, at Fosterfordrivelse efter Loven regnes for en af de Handlinger, der er vanærende i den offentlige Mening, men jeg vil dog tillade mig at hævde, at den offentlige Mening ser noget anderledes paa dette Spørgsmaal, end den har gjort tidligere. I mange Tilfælde betragtes Fosterfordrivelse som et nødvendigt, praktisk personligt Selvforsvar overfor uheldige fysiske, økonomiske og sociale Forhold, og jeg maa tilstaa, at saadan ser jeg derpaa.

Jeg finder derfor, at der ingen særlig Grund er til at jage dette Lovforslag igennem. Jeg er bange for, at noget saadant vil blive opfattet som et Udtryk for, at de gamle Straffebestemmelser om Foster-

fordrivelse fremdeles er svarende til Nutidens Opfattelse og til, hvad den danske Rigsdag ønsker. Jeg finder det rimeligt, at dette Spørgsmaal ses i sin fulde Sammenhæng, og jeg finder det derfor naturligt, at man tog Spørgsmaalet om Fosterfordrivelse ud af Straffelovsbehandlingen og behandlede det samtidig med det foreliggende Spørgsmaal, saaledes at man kunde faa truffet en Ordning paa dette — hvad enhver, der kender Forholdene, som de former sig ude i Folkelivet, maa erkende — overmaade vigtige Omraade, en Ordning, der svarer til Nutidens baade økonomiske og praktiske Krav og til Nutidens moderne Tankegang. Jeg kunde ogsaa lide, at man hørte Kvindernes Mening om Spørgsmaalet.

Andreasen: Jeg vil i Modsætning til den sidste ærede Taler, som er min gode Ven og Gruppefælle, meget varmt takke Justitsministeren, fordi han har fremsat det Forslag, vi her behandler. Der er ingen Grund til at skjule, hvad det egentlig er, der har givet Anledning til, at dette Lovforslag ligger paa Tingets Bord. Det er, at en bestemt dansk Kvinde, landskendt, verdenskendt, har iværksat en Agitation, som jeg mener har været af den skamløseste Art; og jeg vil ikke tilbageholde den Udtalelse, at hvis denne Agitation havde været iværksat paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem Hr. Pinstrup i Finansudvalget foreslog, at vedkommende Dame skulde slettes af Finansloven, vilde jeg have stillet mig Side om Side med det ærede Medlem i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup ønskede Oplysninger for at kunne tage retfærdig Stilling til det foreliggende Lovforslag. Saadanne Oplysninger har jeg haft liggende foran mig, idet adskillige i vort Land har henvendt sig til mig i min Egenskab af Formand for Finansudvalget og spurgt: Er det virkelig Rigsdagens Hensigt fremdeles med Statstilskud at prisbelønne vedkommende Dame? Og jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at oplæse et enkelt af de Aktstykker, der er tilstillet mig angaaende denne Sag. Det er noget, der er skrevet af en Læge, Dr. Tørring, i Dagspressen. Der henvises der til et Nummer af Ugeskrift for Læger, i hvilket Nummer en Læge offentliggør et Brev, som